

Constitució del Comitè d'Honor del desè aniversari del CESB

A l'acte de constitució del Comitè d'Honor del desè aniversari van intervenir Joan Clos i Ciriaco Hidalgo, com a alcalde de Barcelona i president del CESB respectivament; Antoni Ferrer i Rafael Hinojosa, com a vicepresident del CES d'Espanya i president del CTESC; finalment van prendre la paraula els membres signants de l'Acord de Creació del CESB - Angel Crespo en nom d'Alfred Clemente de CCOO, Alfred Molina expresident de Foment del Treball Nacional, Josep Maria Àlvarez secretari general de la Unió General de Treballadors de Catalunya i Josep Maria Rañé en nom de Pasqual Maragall - els quals van recordar els principis que van inspirar la posada en marxa del CESB alhora que van expressar el seu parer sobre el futur del CESB. El resum de les seves intervencions és el següent:

Joan Clos i Ciriaco Hidalgo ratifiquen la Declaració sobre el futur del CESB

Joan Clos:

No és casualitat que fóssim el primer CES que es va constituir a l'Estat, hi havia una intencionalitat clarament política i

social. Era en un moment que les forces socials, polítiques i econòmiques de Barcelona estaven amb una tensió evident i amb una voluntat d'aprofundir en

el diàleg per assumir els reptes de futur que teníem.

El CESB a més de tenir el valor d'haver estat pioner, ha estat un excel·lent instrument de participació a la ciutat. Al CESB hem parlat de fiscalitat, d'immigració, ... Hem pogut parlar en un entorn diferent, poc burocràtic i amb molta llibertat sobre temes importants com l'ocupació, la formació professional, el turisme,...

El que us proposo és continuar treballant amb el Consell Econòmic i Social de Barcelona, encarrilar-lo cap aquests temes d'avui, del segle XXI, proposar les reformes que convingui per recollir les necessitats de canvi que facin falta. Sindicats i patronal, treballant conjuntament amb l'Ajuntament per pensar i imaginar una Barcelona, i Barcelona metropolitana també, millor per al futur.

Declaració sobre el futur del CESB

El passat 3 de juny a la sessió de constitució del Comitè d'Honor del desè aniversari del Consell Econòmic i Social de Barcelona vaig tenir l'honor de ratificar, juntament amb Joan Clos i Matheu alcalde de Barcelona, la Declaració sobre el futur del CESB com a instrument de diàleg i progrés*.

L'any 1992 va ser un any màgic per a Barcelona i l'inici de processos de transformació molt importants per a la ciutat, els quals han donat lloc a un augment en l'ocupació, en la millora de la qualitat de vida, i en el seu posicionament internacional. Però aquestes millores no ens han de fer oblidar que han aparegut noves formes de desigualtat que requereixen noves respostes. L'accés al progrés i a les oportunitats ha d'ésser igual per a tothom.

Barcelona no pot perdre el tren del progrés i del creixement econòmic i social. L'aplicació del principi de subsidiarietat implica impulsar el paper del CESB com a eina de la societat civil organitzada per potenciar la democràcia participativa i reforçar l'autonomia local.

Ciriaco Hidalgo

*El text complet d'aquesta Declaració es pot consultar a <http://www.bcn.es/cesb>

Antoni Ferrer:

El diàleg social és compartir valors i objectius. Estem en un moment en

què el paper dels consells econòmics i socials és més necessari que mai.

El CESB es va desenvolupar sense llei de creació i va adoptar el model consultiu. Aquest model de participació afavoreix que les organitzacions socials, econòmiques i de la societat civil manifestin els seus punts de vista i que els poders públics tinguin altres visions.

El CESB des del seu paper com a pioner ha de redimensionar la funció dels CES en el co-govern de la ciutat.

Josep M. Àlvarez:

Ens hem de felicitar perquè Barcelona va ser pionera en la creació d'un CES. Els CES són instruments

d'equilibri, de dir coses que els governs no han pensat, de dir els efectes que poden tenir determinades decisions que estan pensades i vistes només des d'una perspectiva.

El CESB ha fet una bona feina, però crec que hem d'anar més enllà, hem d'analitzar alguns desequilibris que té la nostra ciutat i hem de proposar solucions, perquè aquest és el seu paper.

Alfred Molina:

Estem en un desè aniversari molt important. És l'aniversari del primer CES d'Espanya.

Vull recordar que aquí a Catalunya, a Barcelona, també va néixer el primer tribunal laboral: el Tribunal de Conciliació i Arbitratge i després la resta d'Espanya ens ha anat seguint.

Aquest és el tarannà que hem de tenir: fer coses que puguin ser exemple, demostrar que ens entenem i que som capaços de consolidar coses positives per a tothom.

Rafael Hinojosa:

Els CES som institucions que volem traslladar als governs allò que creiem que la societat requereix.

Els governs ens demanen consultes preceptivament obligats per la llei, però tenim capacitat per aportar criteris no demanats.

Els CES tenim una doble responsabilitat: la d'assessorament i la de representació institucional de les forces socials.

Angel Crespo

L'acord de creació del CESB va sorgir de la Plataforma Sindical Prioritària. Aquesta va ser una iniciativa

del moviment sindical arran de la vaga general del 14 de desembre.

Les mobilitzacions serveixen, entre d'altres coses, per construir diàleg social. En aquest cas el paper del nostre ajuntament va ser molt important per a la constitució del CESB

A partir de l'experiència hem de plantejar-nos un relançament del CESB que sigui capaç d'actualitzar i enfortir aquest espai de diàleg i cooperació.

Josep M. Rañé

La constància del desaparegut regidor Antoni Santiburcio va aconseguir la incorporació de les organitzacions econòmiques al CESB per afrontar

el tema de la ciutat des del diàleg i des de la concertació. Ha estat el consell de la ciutat real, de la ciutat que s'estén més enllà dels termes municipals: Pla Delta, tren d'alta velocitat, racisme...

Que la societat sigui més protagonista del seu destí comporta incrementar la dimensió del CESB com àmbit de diàleg i concertació de la ciutat, i potenciar la seva autonomia per ajudar-lo a créixer.

Naixement de la democràcia local

Aquests dies hem celebrat el 10è aniversari del CESB que va néixer en un moment de crisi, i tots plegats ens en vàrem felicitar d'haver iniciat el diàleg entre els agents econòmics i socials i l'ajuntament per tirar endavant Barcelona.

Es va fer al Saló de Cent, on el 1249, fa 753 anys, va néixer la democràcia local a Europa, arran d'una situació de crisi. El rei que tenia problemes en l'expansió al Mediterrani, va donar entrada al govern de la ciutat als mercaders i la gent d'oficis, va ser l'inici de la fi de ser súbdits per passar a ser ciutadans. Nosaltres continuem la tradició.

Situació econòmica a Barcelona

Maria Antonia Monés

PIB i ocupació

Barcelona i el seu entorn metropolità constitueixen una realitat urbana dinàmica, amb perspectives de futur favorables, tot i l'alentiment econòmic internacional que ha caracteritzat l'any 2001. El creixement mitjà anual del PIB de la ciutat i el conjunt de la regió entre 1998-2001 ha estat entorn del 3,5%, un punt per sobre de la mitjana europea. Les darreres projeccions de Cambridge Econometrics situen a Barcelona entre les sis àrees europees amb més potencial de creixement fins al 2005.

La dinàmica econòmica ha fet possible una forta creació d'ocupació així com la reducció de l'atur.

RANKING EUROPEU DE QUALITAT DE VIDA

Barcelona	1
París	2
Ginebra	5
Londres	11
Atenas	27

Font: Healey & Baker (2001), European Cities Monitor.

Des que s'aprovà l'Estratègia Europea per a l'Ocupació a la Cimera de Luxemburg l'any 1997, la taxa d'ocupació a la ciutat ha augmentat en gairebé deu punts. La generació d'ocupació ha estat especialment important pel que fa a les dones de manera que la taxa d'ocupació femenina de la ciutat supera en 10 punts la mitjana espanyola, i se situa en el 53,3%, nivell pràcticament equiparable a la mitjana d'Europa (54%). Amb aquest increment la taxa d'ocupació femenina a la ciutat avança cap als objectius europeus d'assolir una xifra del 57% el 2005 i del 60% el 2010.

Un altre fet destacable és que la disposició de les dones barcelonines a treballar és cada cop més alta. La taxa d'activitat femenina a Barcelona ha superat per primer cop el 60% i s'ha situat en el 62,3%. Aquesta xifra és superior a la taxa d'activitat femenina a Espanya, que se situa en el 53,3%, i de la mitjana de la Unió Europea, 59,9%.

La disminució de la taxa d'atur registrat dels residents a la ciutat, situa l'atur en el 6,5%, tres dècimes per sota del de Catalunya i gairebé tres punts per sota del d'Espanya.

Els llocs de treball localitzats a la ciutat, mesurat en termes d'afiliats a la Seguretat Social, han crescut en 83.200 persones des

del desembre del 1998, i són els sectors de la construcció i els serveis els més dinàmics. Pel que fa a l'estructura productiva, la ciutat mostra una concentració creixent d'activitats terciàries, reforçant el paper de Barcelona com a servidor central de la RMB. Actualment, al sector terciari hi treballa més del 80% dels ocupats (67% a la província i 66% a Catalunya), el 21% dels quals correspon al comerç i la part majoritària (i la més dinàmica) a la resta de serveis (79%).

Ciutat del coneixement

Al llarg dels darrers anys, Barcelona ha avançat cap a una economia basada en el coneixement, amb un creixement continu de llocs de treball en els sectors d'alt valor afegit lligats a l'economia del coneixement, de manera que en l'actualitat el 45% dels llocs de treball de la ciutat són de tecnologia i coneixement alt. A més a més, Barcelona concentra el 59% d'aquests llocs de treball de la RMB i el 47% dels de Catalunya.

El projecte més emblemàtic que s'està desenvolupant a la ciutat en relació a la nova economia és el projecte 22@ del Poblenou, un dels més importants a nivell europeu en aquest camp i que suposa una amplíssima oferta pels nous negocis en ple centre de la ciutat.

Pel que fa a la demanda, l'evolució del grau de penetració de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) mostra una creixent implantació a la ciutat. El mes de desembre del 2001, el 58,2% de les llars de Barcelona disposava d'ordinador i el 38,3% estaven connectades a Internet (27% a Catalunya i 23% a Espanya).

Mercat immobiliari

El sector de la construcció segueix actuant com a impulsor de l'activitat econòmica, gràcies a l'augment de l'obra civil –lligada fonamentalment a les infraestructures del Fòrum i l'edificació no residencial –oficines, equipaments i hotels-. Tanmateix, el ritme de creixement de l'obra nova residencial s'ha reduït al llarg dels dos darrers anys en relació al fort dinamisme dels anys 1998-1999, tant a la ciutat com al conjunt de la RMB, Catalunya i Espanya.

El volum de nova oferta d'habitatges és elevat i està lligat a l'important etapa de renovació urbana que s'impulsa al Front Marítim, al Poblenou i a Sant Andreu. El preu dels habitatges ha augmentat durant els darrers anys, a un ritme similar als registrats a la RMB, Catalunya, Madrid i d'altres grans municipis

espanyols, emmarcant-se dins del cicle expansiu del mercat immobiliari a Espanya.

Cobrir les necessitats d'habitatge social a la ciutat és una de les prioritats de l'Ajuntament de Barcelona, que reclama un major esforç econòmic de les administracions central i autonòmica, així com la implementació de mesures fiscals per incentivar una major oferta d'aquest tipus d'habitatge, en especial els de lloguer. Dins de la conjuntura de *boom immobiliari* com la viscuda aquest darrer trienni, el Pla de l'Habitatge 1998-2001 de l'Estat ha resultat poc adequat i d'escassa efectivitat, a la ciutat de Barcelona i a l'àmbit metropolità, i el nou Plan de la Vivienda 2002-2005 no millora substancialment respecte l'anterior, el nombre d'actuacions són molt baixes en relació a les necessitats.

Per pal·liar la manca d'oferta d'habitatge protegit de promoció privada a la ciutat, facilitar l'emancipació dels joves i l'autonomia de la gent gran, l'Ajuntament de Barcelona, a través del Patronat Municipal de l'Habitatge i d'altres agents públics i privats, impulsa un programa de 7.108 habitatges protegits en el període 2000-2003. El programa contempla la construcció de 1.517 habitatges per a joves, i 576 apartaments tutelats per a gent gran, tots en règim de lloguer, així com 2.323 habitatges per afectats urbanístics i remodelacions de barris, i 2.692 habitatges protegits de nova construcció. Els estudiants també es veuran

RANKING MUNDIAL DEL COST DE VIDA

Tokio	1
Londres	10
Ginebra	27
Milán	50
Roma	76
Barcelona	107
Lisboa	116

Font: William M. Mercer (2000), Worldwide cost of living survey –city rankings

afavorits amb la implantació, abans del 2003, de 1.678 noves places en residències universitàries, 833 de les quals ja funcionen.

Altres indicadors d'activitat econòmica

L'any 2001 ha estat un bon any per al sector turístic de la ciutat, de manera que Barcelona ha consolidat la seva posició com a focus d'atracció de visitants, tant per raons d'oci com de negoci, superant força bé el cop dels atemptats de l'11 de setembre als EUA. El

Direcció
CESB
Passeig de Gràcia 2, 2n 1A
08007 Barcelona
<http://www.bcn.es/cesb>
Correu electrònic:
cesb@mail.bcn.es

Comissió Executiva del CESB
Ciriaco Hidalgo, *president*
Maravillas Rojo, *vicepresidenta*
Agustí Bonavia, *vicepresident*
Àngel Crespo, *vicepresident*
Ignasi Ragàs, *Yolanda Alcazar,*
Eva Granados i *Javier Ibars*

Coordinació
José A. Fernández

Producció gràfica
sSB

nombre de pernoctacions va arribar gairebé als 8 milions a finals del 2001.

També ha estat important el tràfic a l'aeroport, hi han passat més de 20 milions de passatgers al llarg del 2001, destaca l'augment del tràfic internacional. El port de Barcelona manté un creixent volum de tràfic, especialment de contenidors. A més a més, s'ha convertit en una de les principals destinacions turístiques de la Mediterrània, més del 60% dels vaixells que fan escala a Barcelona comencen o acaben el creuer.

El potencial de la ciutat és reconegut internacionalment, queda recollit en la valoració positiva que fan els principals analistes. D'acord amb la consultora Healy & Baker, Barcelona és la sisena ciutat europea preferida per als negocis i la setena per a la localització dels *e-business*, a més de gaudir de la primera posició pel que fa a la qualitat de vida. L'alta qualitat de vida i les perspectives favorables de creixement es combinen a Barcelona amb un cost de la vida ajustat que fa que sigui una de les ciutats més accessibles d'Europa, d'acord a les enquestes de William Mercer.

La qualitat de l'ocupació a Catalunya

Segons els principals resultats de l'IQT (Indicador de Qualitat del Mercat de Treball) de l'Anuari Sociolaboral 2001 de la UGT, que permet comparar la qualitat a l'ocupació de Catalunya amb la de resta de les comunitats autònomes espanyoles i amb les tres regions europees més importants, Catalunya es va situar l'any 2000 al capdavant del rànquing estatal, mentre que la comparació amb les regions europees que formen "Els quatre motors" la situa

darrera de Baden-Württemberg, la Llombardia i Rhône-Alpes.

L'IQT mesura la qualitat de l'ocupació a partir de les següents dimensions bàsiques del mercat de treball que garanteixi una opció d'ocupació a qualsevol persona en edat de treballar; la qualitat de vida de les persones pel que fa a l'estabilitat laboral, renda i poder adquisitiu i seguretat i satisfacció laboral; i l'igualtat de gènere i integració de col·lectius amb dificultats.

Benestar i qualitat de vida a Barcelona

Segons el "Anuario Económico de España" elaborat per La Caixa, de les quatre principals ciutats de l'Estat espanyol, amb un àrea metropolitana important: Barcelona, Bilbao, Madrid i València, l'any 2000 Barcelona va ser la primera ciutat en renda familiar disponible per habitant. També ocupà el primer lloc en capacitat de consum per habitant i el segon en la participació en l'activitat econòmica per habitant.

	Població	RFDH*	Variació RFDH
		Any 2000 (euros)	Període 1995-2000.
Barcelona	1.505.325	12.000-13.000	20% - 25%
Bilbao	353.945	11.400-12.000	20% - 25%
Madrid	2.957.058	11.400-12.000	20% - 25%
València	746.612	10.180-11.400	25% - 30%

*Renda Familiar Disponible per habitant.